

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΜΕ ΘΕΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ - ΛΑΡΙΣΑΣ
Όργανο του Μορφωτικού Εκπολιτιστικού Συλλόγου
Απανταχού Καλλιπευκιών «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ»

Η ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ

ΕΤΟΣ 80 — ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 42 — ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 25 — | ΕΚΔΟΣΗ: ΝΟΕΜΒΡΗ — ΔΕΚΕΜΒΡΗ 1987 — 40004 ΓΟΝΝΟΙ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΝΟΜΑΡΧΗ ΛΑΡΙΣΑΣ

Με την ανατολή του νέου έτους 1988 ο Σύλλογός μας σας εύχεται προσωπική και οικογενειακή ευτυχία, καθώς επίσης επιτυχία στο δύσκολο και επίπονο έργο σας.

Με τον ερχομό του καινούριου χρόνου όμως κ. Νομάρχη απλώνονται πάλι μπροστά μας τα προδλήματα που αντιμετωπίζει η Καλλιπεύκη.

Προδλήματα που πρέπει να βρουν σύντομα λύση, διότι οι καιροί για την Καλλιπεύκη είναι πολύ δύσκολοι. Η Καλλιπεύκη έχει το μειονέκτημα να δρίσκεται πολύ μακριά από το κέντρο. Και σα νην έφτανε αυτό έχουμε από πάνω την αιμοραγία του πληθυσμού, διότι

η διαθίσιαση του με τις ανάγκες που έχει η σημερινή ζωή καθιστούν αδύνατη την παραμονή του στην Καλλιπεύκη.

Κε Νομάρχη. Επειδή πιστεύουμε ότι η τοπική αυτοδιοίκηση έχει σήμερα αρκετή δύναμη στα χέρια της, γι' αυτό απειδύνουμε σε σας για δεύτερη φορά και σας παραθέτουμε τα καυτά προδλήματα του χωριού μας, για να πρωθήσετε και να θρουν τη λύση.

Το σημαντικότατο πρόβλημα Κε Νομάρχη, για τη Καλλιπεύκη, το οποίο μας καίει πραγματικά, είναι ο επαρχιακός δρόμος Γόννινα – Καλλιπεύκη. Η κατάσταση στην οποία βρίσκεται είναι τραγική. Αμφιθάλλουμε αν μπορούν να περιπατήσουν ακόμη και ζώα. Πώς εμείς περπατούμε τα αυτοκίνητα, ένας Θεός ξέρει!

Η νέα διάνοιξη κοντέψει να κλείσει τρία χρόνια, αλλά οι εργασίες προχωρούν τόσο απελπιστικά αργά, που φοβούμαστε ότι δεν θα τελειώσει αυτός ο δρόμος συντεταγμένη.

Τέλος πάντων κ. Νομάρχη. Ποιος επιτέλους θα συνέχεια στη 2η σελίδα

Δώρο από το Σύλλογο οποίος μοιράγεται του Δ. Σχ.

Παραμονή Πρωτοχρονίας και οι μικροί μας φίλοι του Δημοτικού Σχολείου χάρηκαν με την καρδιά τους τα δώρα που τους χάρισε ο Σύλλογος. Αυτή τη φορά μοίρασε παιχνίδια, τα οποία έδωσαν αφορμή για μεγάλες χαρές από μέρους των μαθητών. Το μοιρασμό των δώρων που έγινε σε αιθουσα του Δημοτικού Σχολείου, έκαναν ο Πρόεδρος του Συλλόγου Κατσιούάς Ζήσης και ο ταμίας Μπουρούνικος Λευτέρης. Στα παιδάκια μίλησε ο Πρόεδρος και ακολούθησαν ευχές για το νέο έτος από τα παιδιά του Σχολείου.

Ο Πρόεδρος και το Κοινωνικό Συμβούλιο ΕΥΧΟΝΤΑΙ

στους απανταχού της γης
Καλλιπευκιώτες,
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
ΥΓΕΙΑ, ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΠΡΟΚΟΠΗ
ΝΑ ΧΑΡΙΖΕΙ ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ 1988

Σε τραγική κατάσταση βρίσκεται ο δρόμος Καλλιπεύκης-Γόννων

Μετά από τις πολλές βροχές που έπεισαν, ο επαρχιακός δρόμος Καλλιπεύκης – Γόννων δρίσκεται στα κακά του χάλια. Γέμισε από λακούθες και ούτε ζώα δεν μπορούν να περάσουν.

Πιστεύουμε ότι η Νομαρχία Λάρισας θα στείλει σύντομα

γκρέιντερ για να αποκαταστήσει τη βατότητα του δρόμου.

Μέχρι πότε επιτέλους θα μας

Χριστούγεννα '87 — Πρωτοχρονιά '88

ΣΤΗΝ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ

Ντυμένη στα κατάλευκα γιόρτασε φέτος η Καλλιπεύκη τα Χριστούγεννα. Λίγο το χιόνι, αλλά αρκετό για να μας θυμίζει τα τραγουδάκια «χίνια στο καμπαριό...» και «τούφες χίνινα πέφτουν στο παραθυράκι...».

Πραγματικά έτασενά! Το χιόνι που έπειτε το βράδυ των Χριστουγέννων, έφερε πιο κοντά τους Καλλιπευκώτες στη φάντη της Βιθλεέμ. Η εκκλησία γέμισε κόσμο και τα «Χρόνια Πολλά» μαζί με τις ευχές δίναν και παίρναν.

Οι υπόλοιπες μέρες ήταν καλοκαιριάτικες, με αποτέλεσμα πολλοί Καλλιπευκώτες που ζουν αλλού, να έρθουν στο χωρίο τους.

Από πλευράς συλλόγου διοργανωθήκαν δύο φίλικές βραδιές στα καφενεία του Κόστα Μαντά και Χριστού Οικονόμου. Η μια τη δεύτερη μέρα των Χριστουγέννων και η δίλη το βράδυ της Πρωτοχρονίας. Έτσι όσοι Καλλιπευκώτες γιόρτασαν στο χωριό μπόρεσαν να διασκεδάσουν κιόλας.

Το Δ. Συμβούλιο του Συλλόγου ΕΥΧΕΤΑΙ

σ' όλους τους Καλλιπευκιώτες,
εσωτερικού και εξωτερικού
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
και ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ 1988

Και πάλι μαζί στις 27 του Φλεβάρη

Φίλοι αναγνώστες, αγαπητοί συγχωριανοί σας κάνουμε γνωστό ότι και πάλι φέτος θα γίνει το αντάμωμα των Καλλιπευκιώτων στο κέντρο «POTONTA» της Λάρισας.

Σας παρακαλούμε όλους να δώσετε το παρών σαν Καλλιπευκιώτες, όπως κάθε φορά με τον τρόπο που εσείς γνωρίζετε.

Φέτος ο χώρος είναι ημέρα Σάββατο και θα περιλαμβάνει δύο ορχήστρες, μία λαϊκή και μία δημοτική. Όλοι

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

οι καλλιτέχες θα είναι πατριώτες μας. Θα υπάρχουν πλούσια δώρα και η τιμή της κάρτας θα είναι χίλιες (1.000) δραχ. περίπου.

Και μην ξεχνάτε, ότι μπορείτε, να φέρνετε και δώρα που θα παραλαμβάνονται στην είσοδο του κέντρου.

Θα διατίθενται κάρτες από τα μέλη του Συλλόγου.

Για όσους δεν πάρουν κάρτες, θα μπορούν να δώρουν στην είσοδο του κέντρου.

Καλή αντίστροφη λοιπόν, και μην ξεχνάτε το μεγάλο ραντεβού των Καλλιπευκιώτων στις 27 Φλεβάρη πρέμα Σάββατο.

Σας περιμένουμε.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΘΑ ΚΟΠΕΙ ΚΑΙ Η ΠΙΤΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ.

Υπόμνημα προς τον κ. Νομάρχη

νέχεια από την 1η σελίδα;
αναγκάσσει τα μηχανήματα και τους ανθρώπους να δουλέψουν

Κοινωνικά

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

- Η Αναστασία Μανωλάρη του Ζαφείρη με το Γιώργο Στριμένου του Αποστόλη από το Αγρίνιο (μένουν Αμερική).

- Η Άλεκα Αντωνίου του Θωμά με το Χρίστο Κυριακάκη από τη Λάρισα.

ΓΑΜΟΙ

- Ο Μπουρονίκος Αστέριος του Ιωάννου με την Λαμπροπούλου Θεοδώρα (μένουν Καναδά).

- Η Αγγελική Νικ. Μπουρονίκου με το Γιάννη Παπαδόπουλο από τον Αμπελώνα.

- Ο Τσικρικάς Χρίστος του Αστέριου με τη Ντόντου Λίτσα του Θεοφίλου από τον Αμπελώνα.

- Ο Καρατόλιος Νικόλαος του Κων/νου με την Τσατσούλη Ρούλα από τον Αμπελώνα.

- Ο Γκαγκανάτης Κων/νος με τη Στύλου Αικατερίνη από τη Φαρκαδόνα Τρικάλων.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η Βάγια Βαγγέλη Γκαγκάνη το γένος Τσιάκα, γέννησε το 2ο παιδί κορίτσι.

- Η Αποστολία Αστέριου Παπαδημητρίου το γένος Κων/νου Μανίκα, γέννησε το 3ο παιδί αγόρι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Η Ειρήνη Χρίστου Παπαδόντα (Κίτσιούλα) παντρεμένη στον Αμπελώνα ετών 42.

με γρήγορο ρυθμό; Πότε αυτός ο χρανής θα πάψει να βασανίζει την Καλλιπέύκη;

Πώς θα σταματήσουμε την αιμοργαγία των νέων μας προς τις πόλεις; Πότε θα μπορούμε και μεις να δουλεύουμε στην πόλη και την ίδια μέρα να επιπρέφουμε στα σπίτια μας; Ως πότε τα παιδιά της Καλλιπέύκης θα ξενιτεύονται για να μάθουν δύο γράμματα και να μη μπορέν να γιρίζουν καθημερινά κ. Νομάρχη; Σε σας ενσπόθετουμε τις ελπίδες για μια γρήγορη επίλυση του συγκοινωνιακού μας προβλήματος. Δεν αντέχουμε άλλο. Το μαχαίρι έφτασε στο κόκκαλο.

Επειδή νομίζουμε ότι ο ρόλος που παίζετε στην ανάπτυξη του ποτίου μας είναι σημαντικός, για αυτό περιμένουμε να μας δοθηθείτε. Είμαστε η ξεχασμένη Ελλάδα και γι αυτό έχουμε προτροπήτη.

Στέλνουμε SOS κ. Νομάρχη. Κι αλιμόνο. Τι θα γίνουν και τα τηλέφωνα που σε λίγο θα λειτουργήσουν, αφού άνθρωποι δεν θα υπάρχουν και ο ΟΤΕ ξέδεψε τόσα πολλά χρήματα!!!

Και με αυτόν τον τελευταίο ειρηνικό υπαινιγμό όσο και αληθέστατο, επισημανούμε και το πρόβλημα του νερού που τα καλοκαρία βασανίζει το ορεινό μας

με τα προβλήματα που μας βασανίζουν. Μ' αυτό που διγουμε και μ' άλλα πολλά. Θέλουμε ότι θ' αρχίσετε από την Καλλιπέύκη και μαλιστα πολύ σύντομα.

Πολύ σύντομα ο Πρόεδρος της Κοινότητάς μας θα σας ενοχλήσει

Έστω και ανεπίκαιρα, θα πούμε δύο λόγια για την επέτειο του Πολυτεχνείου. Το Πολυτεχνείο λοιπόν, ζει στις μνήμες και στις καρδιές όλων των Ελλήνων αν και πέρασαν 14 χρόνια από τότε. Η 17 Νοέμβρη 1973 θα μείνει σταθμός για τις πολιτικές εξελίξεις της χώρας μας.

Πλήθος λαού, καθώς επίσης και διάφορες οργανώσεις, κόμματα και φοιτητικούς τίμπονα με την παρουσία τους τα αξέχαστα εκείνα νιάτα που έπεσαν για να φύγει η στυγυγή δικτατορία.

Το σύνθημα φωμί – πατείδε – ελευθερία, αντηχει ακόμα στα αυτά μας. Το τελευταίο δικαιώματος πλήρως μετά τη μεταπολίτευση. Η Παιδεία και το φωμί δικαιώθηκαν και αυτά, αλλά η προσπάθεια μας πρέπει να συνεχίστε. Η πολιτεία ας μεριμνήσει για καλύτερη πολιτεία και σωστότερη παιδεία καθώς επίσης και δουλειές.

Πάντα θα τιμούμασταν τα νιάτα εκείνα, τους «Ελεύθερους πολιορκημένους», που δεν φοβήθηκαν ούτε τα τανγκά και αντιστάθηκαν στο φασισμό.

Εννούμενοι και αγαπημένοι όλοι, πολίτες και κόμματα ας τιμούμε με ευλαβεία την επέτειο αυτή.

Κι ας μην ξαναδυμόνων, όσα συνέθησαν τον περασμένο Νοέμβρη. Ας μην επιζητούμε πολιτικά κέρδη από αυτή και παρόμοιες εκδηλώσεις. Διότι αν συνεχιστούν αυτές οι ασέθειες, τότε είμαστε όλοι υπεύθυνοι και υπόλογοι για τον κατήφορο μας.

Αλλά δεν έχω να σας γράψω. Εύχομαι μόνο το γράμμα μου, να σας έθρευε όλους στην καλύτερη υγεία. Σας χαιρετάω όλους και ελπίζω το καλοκαρι μας σας ξαναδώ.

ΚΩΣΤΑ ΡΙΖΑΚΗΣ*

Αγαπητέ Κώστα, σ' ευχαριστούμε θερμά για όσα καλά γράψας. Σε γνωρίσαμε και σένα το καλοκαρί, συζητήσαμε μαζί σου και έχουμε υπ' όψη το τι σκέφτεσαι για το σύλλογο και το χωρίο σου. Και επειδή το όνειρό σου είναι να έρθεις στην Ελλάδα, για αυτή σου ευχόμαστε γρήγορη επανόδιο στην πατρίδα.

Ευχαριστούμε για το φίλμ και για τα δολάρια που μας έστειλες. Ήδη έγιναν μερικές παραγγελίες από τη φωτογραφία αυτή. Γεία σου Κώστα και δώσε πολλά χαιρετόματα και ευχές για το νέο έτος στην οικογένειά σου και τους υγιενείς σου.

Επίσης ευχαριστούμε θερμά και τον Μανωλάρη Ζαφείρη για τα δολάρια που μας έστειλε.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

*Όπως είναι γνωστό, το περασμένο καλοκαρί ο Σύλλογος έγραψε σε βιντεοκασέτα τις εκδηλώσεις που έκανε. Πολλές κασέτες στάλθηκαν στο εξωτερικό.

Εδώ πρέπει να ευχαριστήσουμε όλους όσους διήρκησαν στη διανομή της κασέτας στους πατριώτες του εξωτερικού. Ιδιαίτερα ευχαριστούμε το Γάιντ Μαντά του Αποστόλου που έδωσε την κασέτα στους συμπατριώτες της Αυστραλίας και τον Πατούλια Χρίστο που έθυλε αρκετά αντίγραφα και τις διέθεσε στους κατοικούντες Καλλιπεύκης στο Τορόντο του Καναδά και σε άλλες πόλεις.

Και με την ευκαιρία λέμε και τούτα. Το καλοκαρί και στο διάστημα 15 Ιουλίου μέχρι 15 Αυγούστου ο Σύλλογος θα πραγματοποιήσει και πάλι πολιτιστικές εκδηλώσεις. Οσοι Καλλιπεύκης θα έρθουν εκείνη την περίοδο στο χωρίο και έχουν τη δυνατότητα, ας φέρουν μαζί τους και μια βιντεοκασέτα που αποθανατίσουν τις εκδηλώσεις του Συλλόγου.

Επίσης τα γράμματα που δημοσιεύονται στην εφημερίδα, γράφονται όπως έχουν και μόνο ορθογραφικά λάθη διορθώνονται.

Η ΦΤΩΧΕΙΑ
Η Φτώχεια μας αναγκάσσει να φύγουμε στα ξένα για ένα λαμπρό μας αύριο για μια μεγάλη ιδέα.

Είχαμε όνειρα πολλά και θέληση μεγάλη

να δώσουμε για το χωρίο εκείνα που ζητάει.

Όλες τις αισιοδοξίες μας και όλα τα ονείρα μας που φτάχθηκαν πάνω στα γκρέμισε και φύγαμε στα ξένα.

Ένα δεντράκι πάτρινε καιρό να έρθει στον καρπό του. Μα σταν η γη είναι φτωχή ποτέ καρπό πέρα.

Αυτό συνέβη και στα μας στανιά της Βαλάγγας, που δύοι έριζαν πάνω στα καλοκαρία και φύγαμε στα ξένα.

Η ξενιτά μας άρπαξε και μας ρουφάνε το αίμα, και συνέχιζε να μας κρατά στα ξένα.

Ο πράσινος ο πυρέτος όλο και ανεβαίνει και το θερμόμετρο το σπάι και ο ανθρώπος πεθαίνει.

Οι αισιοδοξίες μας και όλα τα ονείρα μας πνιγήκαν στο Ωκεανό μαζί και η χαρά μας.

Στην ξενιτά όσα να ζεις πάντα θα είσαι. Όλοι σε ταπεινώνουν μήδεις σε κοιτάσμα.

Δεν είναι η πατρίδα σου για να χτίζεις το πόδιν να λες εγώ είμαι Έλληνας και να σε τρέμουν όλοι.

Ξερίζωμεν Έλληνα, ποιος είσαι, τι νομίζεις; Εδώ σκλαβάκι σου έχουμε σταμάτα να γαγγίζεις.

Αν κι εμείς το δείξαμε και τόχουν καταλάβει. Ο Έλληνας όπου να πάει έρει παντρώσατε.

Αγαπητέ μας Ζαφείρη, μας συγκινήσαν αυτά που γράφεις. Φαίνεται ότι οι Μανωλάρηδες έχετε στο αίμα σας το ποιητικό ταλέντο. Επειδή σε γνωρίζαμε το καλοκαρί και πρωστικά, μπορούμε να σχηματίσουμε γνώμη για το τι άνθρωπος είσαι. Και θέλαμε δεν ξεχωρίζεις από τους υπόλοιπους συγγενεῖς σου, που διακρίνεστε όλοι για την ανθρωπιά και την καλοσύνη, την ανοιχτή καρδιά σας και την αγάπη για το

«Κάνι του καλό κι ρίχτου στου γιαλό», λέει μια παρομία. Κι τ' νιφάρμουζι κατά γράμμα η μανιά η Κώτσια που είχι βάλι (ι) οκουπό στη ζουή τ' σα παντρέψι (ι) δύσα πιδιά κι κουρτίσια μπουρούσι πλιότιρα. Άλλες θυσιλές μι αλήθεια, άλλις μι φέματα τ' νέκαν τη δελειά τ' σ.

Αυτή τ' φουρά είχι βάλι (ι) οκουπό να παντρέψι (ι) τη Στυργιάνου της Νικολίνας.

«Η Στυργιάνου ήταν κουντή, απ' του ένα του μάτι (ι) αληθόρι ίλιγκαι και γαμπροί δε βρίσκουνταν να τάν να τη ζητήσειν, ας είχε κι λίγου πριουσιά.

Να γκ-σιλλασπωσι (ι) ανέλαβι η μανιά η Κώτσια κι μάλιστα πήρικι ζήριζον. «Άρα δε συ παντρέψου ιγώνα μη με λεν Κώτσια. Ιγώ μαρί πάντριψα τ' Μαρούσιον τ' Μήτρινον, που ήταν για τα καλαπούκια, δε θα παντρέψουμον ιονέα που ίσι σαν πιροστέρα!!!». Τα ίλιγκι αυτά η προυνίντηρα μας, για αυτό κι ν' αγνούσουσαν ούλα τα κουρτίσια ικενής της ιπουχής.

Κι αρχή η προυνίντηρα μας έκανε απ' του Γιώρ' τ' Αλαδάμους. Η Γιώρ' ήταν ψίχα αβγαλτούς αλλά, ιερί κι να αρμέγι (ι) κι να ουργών (ι), μόνι που απού καφινεύουν δεν ήξιτι θα πει. Δηλαδή νοικουκύριας άνθρουπους. Βέθια τουν ελείπαν ούλα τα μπρούνια τα δόντια κι φάνουνταν οι χαλέσι το στόματ', αλλά αυτό δεν πείραι.

Μια μέρα λοιπόν, που η Γιώρ' σ' γύριζι απ' του χουράφι (ι) κι έστριβι στου ουσιάκι (ι) της Κανάκινας τουν απατάσθαι η μανιά η Κώτσια κι τ' λέει:

- Αρέ Γιώρ' θέλου να συ πάτι (ι) μυστικό.

- Τι θέλ' η μανιά, είπε η Γιώρ' σ.

- Δε μι λες πιδι μ', παντρεύσι; Τα χρουνάκια ο' τάχς.

- Τα χρουνάκια μ' τάχου, αλλά ποια μι πέρι (ι) ιμένα που δεν έχουν ούτι θρακί στου γ-κόλου απ' τ' φτωχεία;

- Τι συ μέλι (ι) ισένα. Ιγώ συ θρήκατο κουρίτο (ι). Συ θέλι (ι) κι αυτό. Θα κάνιτι προυκουπή οι δύο οας.

- Ποια είναι μαρί μανιά αυτή που μι θέλι (ι);

- Να. Η Στυργιάνου τ' Νικολίνας. Καλό κουρίτο (ι). Τι λεσ!

Μόλις άκουσε η Γιώρ' έπιστι απ' τα σύννιφα. Ούλις πριμίνιν να τ' ζακούσι (ι), αυτή καμία φορά. Ούτι κι τ' έβαζι στου νου τ'. Κουλτούμπουδαν τ' αντιρά τ' όταν άκουγι γι αυτήν.

- Μανιά Κώτσια δεν τ' θέλου αυτή. Κι μη μι ξαναπείς. Τίποτα αλλι (ι) φουρά.

- Βρε Γιώρ' πιδι μ' ισο φτουχόδις είσι. Αυτή κατ' έχι (ι). Θα οι δωσι (ι) χουράφι (ι) οισπέρα στου Μπατζίδια. Θα παρ' ζ δυο γιλαδίνι, ένα μωλώτι κι ένα ζιζγάρι (ι) φαλάγγια για του χουράφι (ι). Δε σι φτάν' αυτά; Τι θέλ' ζ άλλου, να τ' σι πω να σω δώσν.

- Κοίταζι μανιά, είπε η Γιώρ'. Αυτή κι άλλα τόσανα μι δώστην δεν τ' θέλου. Μαρή αυτή κατέστη στου βάθτου κι θλέπι (ι) στην Τοιούκλα, αυτή θα πάρου; Υστίρα

Καλλιπευκιώτικα χωρατά

Γράφει ο ΖΗΣΗΣ ΚΑΤΣΙΟΥΛΑΣ

Οι παλιές σπηλιές της Κάτσιούλας

Έχι (ι) κι κάτι (ι) πουδάρια σα γάγκλις κι χώρια που δεν τα ξουρίζι (ι) κι η γατότριχα φτάνι (ι) του ένα μέτρου.

Κι οι ζιγιάζι (ι) μια αποτούμη του μπλάρι (ι) μιτ φουρτουτήρα ξαφανίσκει για του σπίτι (ι) ούλον νεύρον για τα κακουστάριώμαρι.

Ου!!! Παιλίγρια να κιπατούθεις πιού βρέθ' κις μπρουστά μ'. Να θυγάλ' σπιρί αχανό στου γ-κόλου, μουρουρόζι η Γιώρ' στου δρόμου για του σπίτι (ι). Κι η προυνίντηρα η Κώτσια ούτι που τουν ματαράπωτι του Γιώρ'.

Αν κι απότυχι στου Γιώρ', δεν τοβαλι κάτ. Τραβίξι ίσια να θρει η Νάσιου του Μέρτζιουν. Του Νάσιου τουν βρήκι στου σπίτι (ι) κι κουνσόπινι. Του είχι του χούν αυτό. Άμα δεν κατέβαζι στην κατοικία κανα- δυο κανατούλια κρασί δεν σταματούσι. Κι μόλις τιλείνουν του φαί έξινην την κλιά όπους τα γρούνια. Χώρια πουν είχι κι σχαμνά χούνια. Ήταν κι ουρφανός κι καθουνταν στου πατρικό τ' αφού μια αδερφή που είχι την είχι παντρεψι (ι) σ' ένα χωριό της Ιλασσόνας.

Αφού η μανιά η προυνίντηρα τουν είπι τα καθέκαστα κι του σκουπό για τουν οποίου πήγι, ήρθι η οειρά μι τη Μέρτζιους.

- Άκου δω Κώτσια. Μπουρεί να είμι αχαρίφιτος κι ουρφανός, τη Στυργιάνου όμως δε τ' θέλου. Αυτή είνι ιερίτρι ιπού μένα. Χώρια πουν είναι ζαβιά και κοιτάει άλου στη Τζιαματρό.

- Παρ' την Νάσιου. Θα σι φκιάλι (ι) νοικουκύρι (ι) αυτή. Θα μι θυμ θεις μια μέρα.

Η Νάσιους για να την ξικουμπήσι (ι) τη μανιά απού κει έκανι τότις του μιτρένου κι να τι λιγι:

- Αν πρόκειται να πάρου αυτή την παΐδα, καλύτιρα να μένουν ανταντρούς. Αυτή μαρή μανιά έχι (ι) ν' αλλάζι (ι) τα στράνια της ένα χρόνο κι μούχλαισα. Υστίρα η πατέρας της δεν άφ' οι κουμάσι (ι) για κουμάσι (ι) στου χωριό. Της έφαγι ούλις της κότες της κου-

μάκι (ι). Αυτή θα πάρου; Καλύτιρα να μι φάει η ζυγκριά (ιέρα), αυτό δε γίνεται.

Κι αφού η Κώτσια είδι ότι δε γίνεται τίπουτα, πήρι του δρόμου για την υπουργήφια νύφι (ι).

Ικεί Βρήκι τη Στυργιάνου μαζί μι τ' μάνα τ'.

- Τι έφκιασις μανιά, ρώτη η τρανή.

- Να κουλαθούν οι ξηραμένι (ι), είπι η Κώτσια.

Κανένας δε τ' θέλ' (ι) τη Στυριάνου. Ούλι (ι) μ' έδιωκαν.

Κι χωρίς να χάσ' κιρό λέει στ' μάνα κι γ-κόρ:

- Έχου δυο πιδιά ακόμα στου μυαλό μ'. Τι λέτι να πω τίπουτα;

- Ποια είναι αυτά μαρή δαυλιασμέν', είπι η μικρή.

- Να. Η ένας είνι η Τζικας της Αγγλαίως κι η άλλος η Μανώλ' στης Βαράσμους.

Κι αφού πήρι του λόγου η Τρανή η άσουγη, είπι της μανιάς. Καλύτιρα να την αφήσου ανύπαντρου του κουρίτοι μ', παρό να του κάψου. Να πάρου στου κουρίτοι μ' του Τζέκι, αυτό δε γίνεται, δύον ζω ιγώ. Αυτός μαρή, λεν οτι είνι χαντούμις. Πάσι θ' αφήκη σπουριά;

Υστίρα είν' κι απού γυφτουσού. Αφού καδούσι, να φανταστεί την κούπα του κόλου. Χώρια πουν την μάνα τ' τ' φουνάζ, συνέχεια γρούνα κι φουράδα κι ένα σουρό άλλα συμία.

Οσου για του Μανώλ' τι να συ πω. Αυτός θέλ' δεσμού στουν πιφκουτό να γυρέψει κι ύστηρα θλέπουμι.

Έχι κι τ' μάνα τ' μαίστρα κι δυο αδιρφές ανύπαντρες.

Πού να του στείλου του κουρίτο μ'. Θα του κάψου.

Κι ακούντας η μανιά η Κώτσια αυτά τα χαζά λιγι, μι του νου τ' σ. Δεν κοιτάτι τη έχιη στουν τρούβα, κανίτι κι τουν καμπόσου. Είμι ιγώ χαζά που κάδουμι κι σας ακούντα. Δεν κοιτάσσι τι κνούσασι; Δεν πνιγάτι την ένοιαστείτι; Έκανι η κόδωμας πιδιά, έκαναν κι αυτούς κουπτριά. Να κάνι μιτάνοις την πάρη να την πάρει.

Κι ακούντας η μανιά της Κώτσια είπι:

- Ισύ κουρίτοι μ' Στυριάνου όπους φαίνιται δε θέλ' η παντριφές. Αυτή η μανιά σ' θα συ πάρη στου λιμό τ'. Κι οι πιδι μ' ομάζων κι κλίγουν. Τι τρίχις είνι αυτές που έχι στα πουδάρια σ'; ισιάζει κι μια φουρά. Συ θλέπ' η κόδωμας κι σ' ασκένιτι. Κι άμα βρεθει κάνας χαζάς να τουν πάρ' τι. Γυαλ στείτι κι λίγου στουν καθερέφτι να δείτι τη μουτσούνα σας. Μη θέλ' τι κι ούστι απού πάρ.

Κι έφυγι η μανιά η Κώτσια κι ούτι που ματαπάται στου σπίτι της Στυριάνους. Ριζάλ' γίν' κι μι αυτές της παλαβίδες πουν έμπλιξ.

Όσου για τη Στυριάνου δεν ξέρουμι τι απόγινι. Μι του μυαλό όμως που είχαν σίγουρα θα παρήγγειλι του ράφ'.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Η ιστορία είναι φανταστική γραμμένη στον τοπίο γλωσσάρι. Πέστε μαρ δικές σας ιστορίες να τις γράψουμε και μάλιστα με ονόματα. Κατ' αυτόν τον τρόπο κάτι αφήνουμε για τους νεότερους.

Για να θυμούνται οι μεγάλοι και να γνωρίζουν οι νεότεροι

Στα αρχεία της Κοινότητας όπου βρίσκονται μερικές φωτογραφίες, παλιές, βρήκανε και το νερόμυλο του Γιάννη Κουτσιάρη στη θέση του οποίου ούτη σήμερα ορείτιρα σώζονται.

Οι φωτογραφίες που δημοιεύονται μιλούν από μόνες τους. Ο Μύλος αυτούς βρισκόταν, για ούσους δεν γνωρίζουν, κάτω από το σπίτι του Χριστού Αστ. Μητρόπουλου και διπλά από την κορδέλλα των Αφών Γκαζγκάνη, πάνω από το γεφύρι που πάει προς τα σπίτια Γκαζγκάνη και Γκούμα. Στην Καλλιπεύκη θέβαια παλιότερα υπήρχαν πολλοί μύλοι.

Ας αναφερθούμε σε όλους έχωριατα.

★ Στη θέση «Καταβόθρα» πριν ανοίξει η λίμνη λειτουργούσε από μύλος άγνωστο σε ποιον ανήκε. Ο νερόμυλος

αυτός έπαιψε να λειτουργεί μετά την αποξήρανση της λίμνης, γύρω στα 1912.

★ Στα Αλώνια κάτω, απέναντι από το ρέμα, όπου διώζονται τα χαλάσματα, κάτω από τα σπίτια των Αποστόλη και Κων/νου Σώκου (Κατσιάσινη) λειτουργούσε ο μύλος του Νικολάου Μητρόπουλου, πατέρα του Χριστού και του Δημητρίου Μητρόπουλου, πατέρα της Γιάννη Μητρόπουλου (Μητρόλα).

★ Στο Μύλο των Ιωάννη Κουτσιάρη αναφερθήκαμε.

★ Πάνω από τη βρύση νυχτιάνω, λειτουργούσε... ο νερόμυλος του Αθανασίου Αστ. Γκουγκουνέλα και Αλέξανδρου

Γκουγκουνέλα.

★ Πώσι από τη γαλαρία στη Λαγούμι, υπήρχε ο νερόμυλος του Κων/νου Ρήγα του παπτού.

★ Βγαίνοντας από το χωριό προς την Πατωμένη, όπου σήμερα υπάρχουν 3 καβάκια υπήρχε ο νερόμυλος του Γκούμα. Αυτός λειτουργούσε μέχρι το 1965 περίπου.

★ Στη θέση «Πλάτανος» με το νερό από το Χούδο λειτουργούσε ο νερόμυλος του Γιάννη Γκέτσιου πατέρα του Χριστού Γκέτσιου του παντοπώλη. Πάνω από το μύλο υπήρχε και νεροπτύριο που ανήκε στο Μασούρα ή Μάγκα Στέριο και στου Φραγγεσάκη.

★ Στο «νεράκι» λίγο πάνω από τη δριστέλλα του Γιάννη Τσιάτσιου, ήταν ο μύλος του Κων/νου Σαλαμπάση (σώζονται ακόμα τα ντυστόβια).

★ Και τέλος στη θέση «Τούμπα» κάτω από την Αγία Τριάδα, δούλευε ο νερόμυλος του Δημητρίου Τσιάτσιου.

Όπως θλέπουμε υπήρχαν αρκετοί νερόμυλοι, και φτάναν μαζί με το νεροπτύριο τους 10. Λέγεται, ότι στο νερόκι πιτήρων άλλοι δύο μύλοι.

Αυτά λοιπόν, για να θυμηθούν οι μεγάλοι, να μάθουν οι νεότεροι, αλλά και η «Ωραία Καλλιπεύκη» να καταγράψει έναν ακόμα χαμένο θησαυρό της παράδοσης.

Μόνο τα ντυστόβια σώζονται σήμερα από το μύλο

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ

Ο ειρηνικός ξεριζωμός

Κατ' αρχήν έχουμε δύο είδη μετανάστευσης. Την εωτερική που λαμβάνει χώρα μέσα στο ίδιο το κράτος και την εξωτερική για την οποία και θα μιλήσουμε.

Τη μεταναστευτική περίοδο για την Καλλιπεύκη μπορούμε να τη χωρίσουμε σε δύο μέρη. Στην προπολεμική που αρχίζει στα 1911 και στην μεταπολεμική που αρχίζει στα 1950 περίπου και διαρκεί μέχρι σήμερα.

Στα 1911 λοιπόν φεύγουν οι πρώτοι Καλλιπευκιώτες για την Αμερική. Καινούργια χώρα η Αμερική ζητάει εργατικά χέρια για την ανάπτυξή της. Οι συνθήκες εργασίας είναι δύσκολες και οι χωριανοί μας κάνουν τις βαρύτερες δουλειές. Φεύγοντας τόσο μακριά ζουν πολυτάρχη ζώη καθώς και παράδεινη ή μυστήρια όπως θα δούμε παρακάτω.

Πρώτοι που αποφάσισαν να κάνουν το μακρινό αυτό ταξίδι στα 1911 περίπου είναι οι Ιωάννης Καρπούζας, πατέρας του Ανδρέα Καρπούζα, ο Σαλαμπάσης Κων/νος του Ιωάννου, ο Γιαννακής Ιωάννης αδερφός του Χρίστου Γιαννακή, ο Καλούσης Αθανάσιος του Αστερίου, ο Κουτσιαρής Ιωάννης, ο Γεροστέργιος Στυλιανός, ο Γεροστέργιος Χρίστος και ο Γεροστέργιος Απόστολος.

Αυτοί λοιπόν είναι οι πρώτοι τολμηροί Καλλιπευκιώτες που περνούν τον Ειρηνικό Ωκεανό για να πάνε στη μακρινή Αμερική κάνοντας ταξίδι τριών μηνών και πληρώνοντας ναύλα 300 δραχμές. Αξέχει επίσης να πούμε ότι η αναχώρηση τότε γινόταν από το Μιλάνο της Ιταλίας. Εκεί στην Αμερική εργάζονται οι περισσότεροι στην κατασκευή σιδηροδρομικών γραμμών και μένουν εκεί περίπου ένα χρόνο, διότι στο ενδιάμεσο διάστημα, αρχίζουν οι Βαλκανικοί πόλεμοι και η Ελλάδα τους ζητάει να επιστρέψουν. Καταλαμβανόμενοι από πατριωτικά αισθήματα έρχονται να πολεμήσουν στους βαλκανικούς πόλεμους και στον πρώτο παγκόσμιο. Και συγκεκριμένα η πορεία όλων των προαναφερθέντων έχει περίπου έτοι:

Ο Ιωάννης Καρπούζας, ο Σαλαμπάσης Κων/νος, ο Καλούσης Αθανάσιος, ο Κουτσιαρής Ιωάννης, ο Γεροστέργιος Χρίστος και Απόστολος γυρίζουν και ζουν στην Καλλιπεύκη όπου και πεθαίνουν.

Ο Γεροστέργιος Στυλιανός ξαναφένει για την Αμερική παντρεύεται με μια Βολιώτισσα, απόκτηνε μια κόρη, έρχονται μια επίσκεψη στην Ελλάδα και ξαναφένειν για να μην ξαναγύρισουν πάλε.

Μένει ο Γιάννης Γιαννακής του οποίου η μοίρα τον επιφύλαξε άσχημα τέλος. Φεύγοντας στα 1911 περίπου μαζί με τους άλλους, φτάνει στην Αμερική όπου πέρασε ιστρικές εξετάσεις. Οι γιατροί δεν βρήκαν την υγεία του καλή και τον στέλνουν πίσω στην Ελλάδα με το πλοίο. Βλέποντας τα ονείρα του να μην πραγματοποιούνται, δινείτει λύση μόνον του. Ρίχνεται στη θάλασσα, πνίγεται και βέβαια αυτοκτονεί. Στο μεταξύ για να φύγει στην Αμερική πουλάει ένα χωράφι στη θέση «Ζαρογιάνη» στον Αστερίο Παπαστεργίου (Τηγούλα). Άλγο το πούλημα του χωραφίου, λίγο η απρόσμενη επιστροφή του στον αναγκάσιον να πνιγεί στον Ειρηνικό Ωκεανό, για να φτάσει μόνο το σήμα του πνιγμού του.

Στα 1918 και 1919 ξεντεύονται για τη Γαλλία ο Μανωλόγιος Γεώργιος και ο Γκουθώνας Πολύζος. Δεν περνάει πολὺς καιρός και φτάνουν στον Γκοθώνα Χρίστο στο αποσκευές του αδερφού του. Κάποιοι σημείωμα έλεγε ότι εξαφανίστηκε. Το ίδιο και ο Μανωλόγιος Γεώργιος. Ξεφανίστηκαν και οι δύο χωρίς ποτέ να δώσουν σημεία ζωής. Άλλοι λένε ότι ακτωθήκε σε κάποια τοπική εξέγερση που έγινε. Ήμεις υποθέτουμε ότι οκτώθηκαν σε κάποιο εργατικό στρώμα και να είπαν ότι εξαφανίστηκαν. Πάντοις πολλές υποθέσεις μπορούμε να κάνουμε, αλλά η αλήθευτη ποτέ δε θα μαθευτεί.

Στα 1923-φεύγουν για την Αμερική ο Γκουρμπαλής Χρίστος, ο Σακελλαρίου Δημήτριος, αδερφός του Παπαδημήτρη (Κουρκούτα) και ο Τοιούγγος Απόστολος, αδερφός από τη μάνα του Μιτάρπτα-Μήτρου Κουτσιάρη που ζει σήμερα.

Όλοι αυτοί έμειναν εκεί ανόπαντροι και δεν ξαναγύρισαν. Ο δε Γκουρμπαλής Χρίστος είχε, έναν αδερφό που έμενε στην Καλλιπεύκη, τον Χαδούλη. Αυτός τρέλαθηκε και πέθανε χωρίς οικογένεια.

Στα 1925 περίπου αναχέωρε για την Αμερική ο Μαλωνόλυτης Τριαντάφυλλος. Αφήνει τη γυναίκα του στην Καλλιπεύκη, την οποία δεν επιτρέπουν να ταξιδέψει κι αυτή για την Αμερική. Αφού πέρασε μπρότες στην κατοχή και νωρίτερα στη δεκαετία του 30, μετά τον πόλεμο φεύγει και αυτή για την Αμερική. Εκεί πέρα ο Μαλωνόλυτης Τριαντάφυλλος γίνεται Αμερικανός υπήκοος και υπηρετεί στον Αμερικανικό Στρατό.

Και σ' αυτό το σημείο τελείωνουμε για την πρώτη μεταναστευτική περίοδο της Καλλιπεύκης. Όπως θέλουμε ήταν πολυτάρχη η ζώη όσων ξεντεύεταικαν αυτά τα δύσκολα χρόνια. Ξεφανίσεις και πνιγμούς, οπερήσεις, κακουχίες και χίλια - δυο ακόμη που εμείς δεν γνωρίζουμε.

Και σ' αυτό το σημείο πρέπει να ευχαριστήσουμε τους Κλεάνθη Μανωλόγιο και Σάνικο (Μπενία) Μπαρμπατα - Γιάννη για τις πληροφορίες που μας έδωσαν. Ο Μπαρμπαγιάννης που είναι σήμερα 88 χρόνια, μας είνεις δι. Τι θυμήθηκε και μας έφερε σχέδον έναν αιώνα πίσω.

Το έπος της μετανάστευσης για την Καλλιπεύκη

Και μετά τις ευχαριστίες περνούμε να καταγράψουμε τα γεγονότα της δεύτερης περιόδου της μετανάστευσης.

Μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο η Ελλάδα είναι γεμάτη ερείπια. Η Καλλιπεύκη φτωχή δεν μπορεί να θρέψει 2.000 άτομα. Σχεδόν όλοι οι Καλλιπευκιώτες

Τα πρόνομια της Αμερικής και του Καναδά κρατούν εκεί το 90% των Καλλιπευκιώτων που έφυγαν. Αντίθετα με τη Γερμανία, από την οποία επεστρέψει το 60 με 70%.

Αυτή τη στιγμή ο Σύλλογός μας στέλνει σε 50 περίπου Καλλιπευκιώτες οικογένειες εφημερίδα, που διαμένουν στον Καναδά και στην Αμερική. Αν υπολογίσουμε από 4 άτομα σε κάθε οικογένεια, μας κάνουν 200 άνθρωποι! Και με προχειρός υπολογισμούς που κάναμε, οι Καλλιπευκιώτες που ζουν σήμερα στην Αμερική και στον Καναδά, πρέπει να ξεπερνούν τους 400.

Απ' αυτός ζήτημα είναι αν επιστρέψουν οι 50. Για τους υπόλοιπους η Καλλιπεύκη φτωχή δεν μπορεί να θρέψει 2.000 άτομα. Σχεδόν όλοι οι Καλλιπευκιώτες

Στη φωτογραφία εκτός από τους τρεις που ξενητεύονται διακρίνονται και πολλοί άλλοι Καλλιπευκιώτες, όπως ο μακαρίτης Τέγος Μόσχυρας, ο Τζήκας ο Γκρίζας, ο Γιάννης ο Κανελλιάς, ο μακαρίτης Απόστολης Γκρίζας, ο Κυλινδρής Ιωάννης, η Κούλα Γκουγκουλά με τα παιδιά της, ο Γιάννης Παπαστεργίου και πολλοί άλλοι Καλλιπευκιώτες που δεν τους γνωρίζουμε

αποκλούνται με την κτηνοτροφία και τη γεωργία. Η κατάσταση δεν υποφέρεται, ιδιαίτερα για τους νέους που θέλουν, να ζήσουν καλύτερα. Οι αγορές εργασών για την Αμερική και τον Καναδά είναι ανοιχτές. Πολλοί Έλληνες πάνε εκεί να θρούν εργασία και καλύτερη ζωή. Το ίδιο σκέφτονται και οι νέοι της Καλλιπεύκης.

Αλλά ποιος τολμάει να κάνει αρχή για ένα τόσο μεγάλο ταξίδι, τη στιγμή που οι περισσότεροι δεν έχουν τελειώσει ως το δημοτικό; Ερχεται η 18η Μαρτίου του 1956. Τρεις νεοί Καλλιπευκιώτες αποφασίζουν να κάνουν αρχή. Είναι ο Γιάννης Μαντάς του Κών/νου, ο Κυλινδρής Αθανάσιος του Αστερίου και ο Γκουντουόβας Γεώργιος του Τεοχάρη.

Την κρύα εκείνη μέρα του Μάρτη φορτώνουν τις φωτιές αποσκευές στα ζώα και είναι έτοιμοι να ξεκινήσουν για το μακρινό Καναδά.

Συγκεντρώνονται προπότα στη σπίτι του Αστερίου Ντάσιο - Κολώνα και μαζί τους συγκεντρώνονται πολλοί χωριανοί που τους ξεπροβοδούν. Η φωτογραφία - ντοκουμέντο μιλάει από μόνη της.

Η Αρχή έγινε στις 18 Μαρτίου 1956 για να ακολουθήσουν και άλλοι μετά από αυτούς. Ο ξεσηκωμός για Αμερική - Καναδά κορυφώνεται στη δεκαετία του εξήντα για να σταματήσει στη δεκαετία του εθδομήντα. Παράλληλα με το φευγό για την Αμερική και τον Καναδά στα 1958 ανοίγει νέος δρόμος μετανάστευσης. Αυτός που οδηγεί στη Δυτική Γερμανία.

Γεμάτη από ερείπια η Γερμανία, που άφησε ο παρανοήτης Χίτλερ, ζητάει παληκάρια για να την ξαναφιάσει από την αρχή. Και σ' αυτό το κάλεσμα ανταρκούνται και οι φτωχοί Καλλιπευκιώτες, εκαντοτάξες φεύγουν για τη Γερμανία με το μιαλό τους πάντα στην επιστροφή. Η φυγή για τη Γερμανία σταματάει στη δεκαετία του εθδομήντα.

Δύο λοιπόν οι μεγάλοι δρόμοι που οδηγούν στη φυγή. Ο ένας πάει για Αμερική και Καναδά και ο άλλος για τη Δυτική Γερμανία. Στην Αμερική και στον Καναδά δίνουν προνόμια για τους μετανάστες, οι οποίοι ανοίγουν μαγαζά, κάνουν δικές τους πολυτάρχες και παίρνουν την υπηκοότητα τους που ζουν. Αντίθετα στη Γερμανία δεν συμβαίνει το ίδιο και όλοι οι οινερώνονται την ημέρα της επιστροφής. Και ερχόμαστε στις μέρες μας να κάνουμε υπολογισμούς για τους μετανάστες της Καλλιπεύκης.

ANAKOINΩΣΗ
Παρακαλούμε τους Χρίστο Πατούλια στο Τορόντο, τον Κυλινδρή Μανώλη στο Βανκούβερ, τον Μανωλόγιο Ζαφείρη στην Αμερική, τον Τσιακάλη Γεώργιο στο Μόντρεαλ, τον Γιάννη Μαντά στην Αυστραλία, όλους τους άλλους που δρίσκονται σε άλλες πόλεις της Αμερικής, του Καναδά και της Ευρώπης, να μας καταγράψουν όλους τους Καλλιπευκιώτες και γαμπρούς και να μας τους στείλουν. Θέλουμε να ξέρουμε πόσοι είμαστε και πώς βρισκόμαστε.

Σε προηγούμενη εφημερίδα θα δείτε την καταγραφή που κάναμε εμείς και να κάνετε και σε εσίς το ίδιο. Θα περιμένουμε και από τη Γερμανία ανταπόκριση.
Εμπρός λοιπόν, όλοι στην προαφορά προς το Σύλλογο.

ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟΙ

ΗΜΕΡΟΔΡΟΓΟ - ΙΣΤΟΡΙΑ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Του ΔΗΜΗΤΡΗ Κ. ΓΚΟΥΝΤΟΥΒΑ

Παίρνοντας το ημερολόγιο του 1988 άρχισα πάλι να θυμούμαι τους παλιούς «καλούς» καιρούς στο χωρίό μου, την Ωραία Καλλιπέυκη. Αυτές οι φωτογραφίες σε βάζουν σε χίλιες σκέψεις σε κάνουν την νοσταλγία, έστω για μια εποχή στο χωρίο αδάσταχτη. Πιστεύω οι ξενητεμένοι που βρίσκονται χρόνια μακριά δεν θ' αντέξουν και το 1988 θαρθούν στο χωρίο μας θαρθούν να θυμηθούν τα παλιά και να δουν το χωρίο μας όπως είναι τώρα και να εκτιμήσουν την προσπάθεια των νεοτέρων για το καλύτερο.

Από τότε που το ημερολόγιο εκδόθηκε με πολλά φύλλα, είναι σα να βάλωμε στο σπίτι μας, την ιστορία του χωριού σε φωτογραφίες. Και τι δεν μας θυμίζουν αυτές οι φωτογραφίες; Τα όμορφα χιονισμένα έλατα; τις δροσερές βρύσες, τον κούρο, το στούπισμα της βρίζας ή σταριού στ' αλών, το λίχνισμα, την παναραμήκη απόψη της λίμνης, το στάλο, χιονισμένα τοπία του χωριού μ' ανθρώπους, την ωραία μας κρυσταλλοπηγή Πατωμένη, το δρόγια με τ' άλογα και άλλα που δεν σας έκαναν να νιώσετε νοσταλγία, δεν σας έκαναν να νιώσετε δύο βρίσκεστε στο χωρίο έστω και νοερά. Μη μου πείτε ότι αυτές οι φωτογραφίες δεν γράφουν ιστορία.

Συγχώρω και επιβραβεύω αυτούς που επιμελήθηκαν όλα τα ημερολόγια και δεί αυτά το πολυάλιθο. Εγώ το έχω πάντα κρεμασμένα σε μέρους που να είναι πάντα μπροστά μου για να με θυμίζει το χωρίο και να δυναμώνει το δεσμό μου με το χωρίο και να νιώθω πάντα Καλλιπευκιώτη.

Απ' τις φωτογραφίες αυτές και μόνον μπορεί ο καθένας να θγάλει συμπέρασμα πόση παράδοση έχει το χωρίο, πόσο ωριός είναι το χωρίο μας. Και πόσο όλα αυτά δεν πρέπει να ξεχασθούν με τον καιρό, άλλα να μείνουν.

Ο Σύλλογος με την εφημερίδα του και τα ημερολόγια του αφήνει την ιστορία της Καλλιπέυκης τυπωμένη. Άλλα τα λαογραφικά υλικό και άλλες φωτογραφίες και άλλα πρέπει να μπουν σε «Μουσείο». Το Πνευματικό Κέντρο που οραματίζεται ο Σύλλογος για φτιάξει και να στεγάσει και μια αίθουσα για αυτά τα πράγματα (φωτογραφίες, λαογραφικό υλικό), πρέπει με τη βοήθεια όλων να πραγματοποιηθεί οπωσδήποτε. Και μάλιστα τώρα που αικούνται ότι θα γίνει τουριστική αξιοποίηση του Ολύμπου συμπεριλαμβανομένου και του χωριού μας.

Δ.Γ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμά όλους όσους μας συμπαραστάθηκαν, όταν ο αδερφός μου και ο πατέρας μας θριστόταν στο κρεβάτι του πάνου. Επίσης ευχαριστούμε όλους αυτούς που έδωσαν με τη θέλησή τους αίμα για να κάνει ο Απόστολος Μασούρα την πολύνορφη επέμβαση στην σπανδυλική στήλη στα Γιάννενα. Σήμερα θρίκεται σε καλύτερη κατάσταση χάρη στον γερωνύμο καθηγητή κ. Σουκάκη Παναγιώτη, που σπάνια μπορεί να συναντήσεις σήμερα έναν τέτοιον επιστήμονα και πιο πολύ να είναι ένανθρωπος. Ελπίζουμε γρήγορα να στηκούμε να περπατήσει και να πάει στη δουλειά του ώπος και πριν.

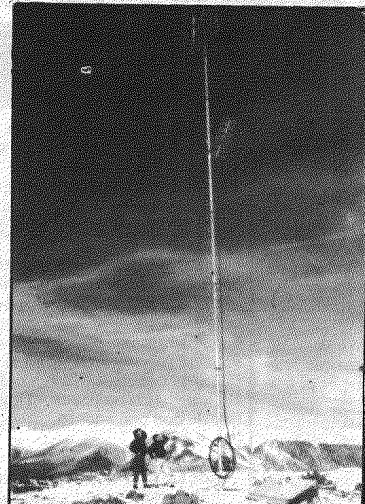
Ευχόμαστε σε όλους σας ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ.

Οι Αδελφοί: Γιώργος - Βάσος Μασούρα
Τα παιδιά του: Χρήστος - Βασιλής - Μαρία

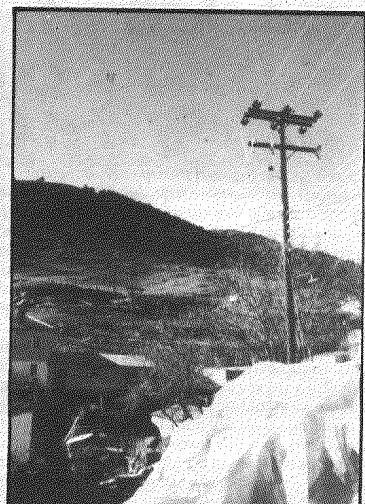
ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΟΚΕΤΩΝ
Αποστόλου Μασούρα
ΠΑΤΡΟΚΛΟΥ 18 - ΛΑΡΙΣΑ

Εύχεται
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
και ευτυχισμένο 1988
στο Διοικητικό Συμβούλιο
του Συλλόγου και
σ' όλους τους
απανταχού Καλλιπευκιώτες

Η κεραία της Ε.Τ. στο «μερκέζι»

Οι κολώνες της ΔΕΗ σαχηματίνουν πλέον το περιβάλλον

Η κεραία της Ε.Τ. και τα έργα της Δ.Ε.Η.

Εγκαταστάθηκε, όπως γράφαμε και στο προηγούμενο φύλλο στη θέση «Μερκέζι» η κεραία της ελληνικής τλερέρασης Ε.Τ.-1. Στο μεταξύ η ΔΕΗ πέρασε κολώνες ως εκεί για να πάει το ηλεκτρικό ρεύμα. Απομένει πλέον η σύνδεση για να λειτουργήσει το όλο σύστημα εκπομπής.

Εκείνο όμως που θέλουμε να επισημάνουμε είναι το εξής: Οι κολώνες του ρεύματος αρχίζουν από την Καινότητα και συνεχίζονται μέχρι εκεί που αρχίζει το δάσος.

Εδώ θέλουμε να διαμαρτυρούμε για τον τρόπο με τον οποίο στήκησαν αυτές οι θεραπευτικές κολώνες, μαυρίζοντας όλη την περιοχή από τη Μπλοσιά μέχρι το Αντώνατικό.

Μ' αυτό τον τρόπο η ΔΕΗ ασχήμινε το φυσικό περιβάλλον, βάζοντας τις κολώνες στη φυλότερη μέρη από τη Μπλοσιά μέχρι το δάσος. Δεν μπορούσαν ούτι κύριοι της ΔΕΗ να ακολουθήσουν άλλη πορεία;

ΤΟ ΗΛΑΣΠΡΟ ΤΟΥ ΕΠΟΙΚΗΝΟ ΝΟΥΜΕΡΟ

Το 1988 μπαίνοντας, έκανε καλό ποδαρικό στο συγχωριανό μας ζήση Κατσιούά του Αποστόλου, στον οποίο το Κρατικό Λαχείο που κληρώθηκε στις 31 Δεκεμβρίου, του χάρισε ένα εκατομμύριο δραχμές.

Αγαπητέ Ζήση, υγειά χάρεις να τα χαρεῖς και ευχόμαστε και πάλι η τύχη να σου χαμογελάσει.

ΤΟ ΝΕΟ ΗΜΕΡΟΔΡΟΓΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΗΣΟ

Βουμε την αξία αυτών των ημερολογίων.

Πρέπει να πούμε ότι το ημερολόγιο, διατίθεται στην Καλλιπέυκη από τον ταμία του Συλλόγου και γραμματεία της Κοινότητας Λευτέρη Μπουρούνικο και στη Λάρισα από το κατάστημα δίσκων Αθανασίου Καλούση και το μέλος του Συλλόγου Τσιλιένη Χρίστο.

Με την ευκαιρία ευχαριστούμε όσους βοήθησαν στη διάθεση του ημερολογίου, όπως το Θανάσι Μιχαντά στη Θεσσαλίη και τη Μαρία Παπαγιαννούλη (οδοντίατρο) στην Κατερίνη. Στην Κατερίνη υπάρχουν ημερολόγια στο κατάστημα του Ουμά Μπούτσικα.

Το Δασαρχείο Πιερίας

Γράφαμε και την προηγούμενη φορά, ότι το Δασαρχείο Πιερίας έκανε σωστή δυσλειά χαλκοστρώνοντας το δρόμο προς Πλαταμώνα.

Θέλουμε όμως να παρακαλέσουμε το Δασαρχείο Πιερίας να ρίξει μια ματιά στο δρόμο αυτού, ο-οποίος σε δύο- τρία μέρη έχει βατότητα, διότι τα μεγάλα φορτηγά που μεταφέρουν έλατα, αυλάκωσαν το δρόμο, με αποτέλεσμα τα μικρά Ι.Χ. να μην μπορούν να περάσουν. Χρειάζονται το πολύ 3 αυτοκίνητα χαλκί για να λυθεί το πρόβλημα.

Νοιμίζουμε ότι το Δασαρχείο Πιερίας πρέπει ν' ανταποκριθεί σ' αυτό το αίτημα μας και να αποκαταστήσει τη βατότητα του δρόμου.

ΟΧΙ στα πυρηνικά όπλα ΝΑΙ στην Ειρήνη

— Έριξαν στο δρόμο τα ζύλα του Ζαφέιρη Δεμερτζή.

— Έκλεισαν τον κεντρικό δρόμο με τους ταιμεντόλησους του Μήτου Μπουρούνιου.

— Έριξαν στο δρόμο, βαρέλια, μπετονιέρες, καρότσα του Νίκου Κοκότη.

— Έκλεψαν την ηλεκτρική λάμπτα του λευτέρη Μασούρα.

— Έθγαλαν την εξώπορτα του Δημητρίου Κουτσιαρή.

— Έριξαν στο δρόμο τα ζύλα της Αλσαβίας.

— Έκλεισαν το δρόμο με την καρότσα του Ζήση Γκρίζια.

— Έθγαλαν την πορτοκαλή του Θανάση Βαρδακάρη.

— Οι γιορτινές μέρες ήταν τόσο λαμπερές που θύμιζαν καλοκαίρι.

Παραλειπόμενα των γιορτών

Χρονιέρες μέρες λοιπόν, αλλά χωρίς να λειφώνεται στην παρόποτα τα ευχαριστά ή τα θυσιάρετα.

* Χωριάνος μας που ζει στη Λάρισα, πατέρης της Ε.Τ. που με άλλους να παίζει χαρτιά. Αφού κατασχέθηκαν 25 χιλ. δραχ. τελικά αφέθηκαν όλοι ελεύθεροι, χωρίς ευτυχώς παρατράγουδα.

* Οι κολυντάδες φέτος δεν αρκέστηκαν μόνο στις επισκέψεις των σπιτιών, για να εισπράξουν το Χριστουγεννιατικό και Πρωτοχρονιάτικο οιδού, αλλά έξυπναν και σε απρεπειώς που δεν πρέπει να ξανασυμβούν. Ζόγιε με σια εποχή αλλιώτικη και κάπως από το σκοτάδι και τα μαλιώτα σας μην ξανακάνετε παιδιά αυτά που κάνατε φέτος. Συνεχίστε την παράδοση, αλλά ειρηνικά και όχι βάρεβαρα.

* Σούρβα βράδυ και οι κολυντάδες να τι έκαναν:

— Πήραν την τράκα του Χριστου Τοιούγκου στην εξώπορτα.